Gode råd til dig der går riffeljagt.

Når man går på jagt, så vil der altid være en risiko for en anskydning.

Hvis uheldet er ude at man laver en anskydning med riffellen eller hagl, hvad kan ske for alle, eller er du i tvivl om den er ramt, så lad tvivlen komme dyret til gode og få den eftersøgt.

Derfor her et par gode råd til hvad man kan gøre for at øge chancen for at vi i fællesskab kan finde dyret.

Mærke stedet op hvor du mener dyret stod, ring derefter til en registeret Schweisshundefører, ALDRIG lede selv. Lyt til hvad schweisshundeføreren fortæller hvornår han syntes søgningen bør tages op, idet det oftest er bedst at lade dyret side i sårleje i noget tid, og det kan være fra en time men gerne mere.

Anskydning på dåvildt.

Dåvildt tegner ikke altid i skuddet ifh. til råvildt. Hvis det er på dåvildt og de lægger sig i skuddet men bevæger sig, eller løber videre og man er sikker på traf, så giv gerne et fangskud med det samme, men på forsvarligvis. Derefter vent mindst en halv til hel time med at gå over til dyret det lønner sig. For selv med en relativ god kugle på dåvildt, så ser vi ofte at de rejser sig og begynder at gå, og de kan gå **meget meget langt** ifh. råvildt.

Ligeså ser vi ofte at kuglen heller ikke går igennem dyret selv med de store kalibre. Det skyldes at de har så tykt et fedtlag som stopper kuglen, og at indgangshullet lukker til med det samme og derfor schweisser de ikke altid, men det er ikke ensbetydende med at de ikke er ramt, det skal vi passe meget på at vi ikke konkludere selv. Ofte går dyrene i det der hedder sårfeber og lægger sig i sårlejer hvis de er hårdt ramt, og det kan være lige fra 50m og op efter, og derfor anbefaler vi at de skal have ro i en rum tid inden vi starter op.

Er det lige optil solnedgang, så kan det være at schweisshundeføren anbefaler at vente til næste dag, og det skyldes at man ikke risikere at man rejser den for tidligt, og de kan være så stærk at en hund ikke kan løbe den op, og vi ej heller ikke kan skyde. Men det er altid optil den enkelte hundefører at vurdere det hvad hans syntes, selvfølglig også i samråd med jægeren.

Husk det er ikke en skam at anskyde, men mere en skam og dårlig jagtmoral ikke at får den eftersøgt. Man finder desværre enkelte døde dyr der ikke er eftersøgt på og det er en stor skam, mest for dyrets skyld men også for os jægernes omdømme.

Dette skriv skal blot betragtes som nogle råd ud fra hvad vi erfarer med de dyr.

Det skal ikke undlades at nævne, at størsteparten af jægerne er gode til at få dem eftersøgt **og tak for det.**

Det kan også nævnes, at en schweisshundefører har altid tavshedspligt og at i jæger altid bestemmer selv hvem i vil bruge.

Der findes apps omk. hvordan man får fat i en schweisshund. eks. på NetNatur og Jæger appen.

Forsat Knæk & Bræk.

Mvh. Schweisshundeførerne.